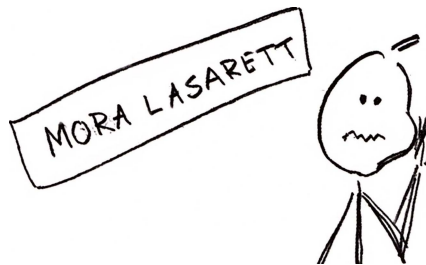

Istorior

Más Einar add jänn knájl

Más-Einar add afft jänn knájl upá tjinnbenä je lönggär tid. Ätt sluss fikk ann lov tä färå bátå sjokájsä å ta undå knájl. Ä va rasnd uroli å umständit älltjopa, men dämm bestämmät att ann sulld a jänn em-samarit minn si å färå gart. Å so vårt ä.

Einar trájvdäs int ilag minn doda sjokájsluffti å dämda väjt väggär, män duktarän va bändin å älltjop djikk rasnd bra. Då Einar vaknät kántäs int ann att si, ä stod jänn stakk áv kallär i väjt rukkär runt onum å glisät å säjd att operasjon va lykkadn, å sä djingg dämm dan frá. Einar såg ättär dämda karrär i väjt rukkär så svassät i veg i korridárim, å sä vändät ann si bátå em-samaritn å let; "Ukä djävla amatörär!"

Mås-Einar va boti Koopen släkså an brukät. Ann språkät minn ållum så va, å las tidningär. Um int ä va nå bilder kund ann leså uppnid, ann vant so nogadn Einar. Så sulld ann tjöp si jänn kårvskot å je snusdos. Ann tömät yr dämm pengga ann add nidi pundjim fråmåni Birgit så sät i kasson. O reknät å reknät, men ä rakk int ä ann addä, så o fikk lov tä säj a onum; ” Du Einar, ä felär två kronor a di.”

Einar tog int eta so allvarli, ann svärät bar; ”Ä djär so a di o!” å sä tog ann kårven å snusä å knallät åv emat.

Ä va vitträn å Mås-Einar add rösta si duktit minn jänn stakk åv tubsukkor å fler par brakkor, å sä djikk ann båta Nordahls Putte så add jänn bensinmakk å ställät si ini budi å såg ur fok andlät å ur däm bar si a.

Einar va duktin tä ålld redä fok. Eta va ländj sä då int ä va so vanli tä åjt å go fö tä få frisk luft å kondisjon. Mäss Einar stod dan å såg utå väjjän kamm ä jänn el familj å djingg son fint släkså turister bruk go ata verodror i jänn bredd upå landsväjm. Dämm add täkkjakkor å alsdukär å ättor i fin färgär. Å int nug min ä, dämm add jänn rakk minn si o, ann djikk fösst å såg åjt rasnd märkvärdin. Då Einar add studera dämm litä, tykkt ann att ä va dags fö jänn kommentar. Ann rak upp döri å galät a däm; ” Uka djävla jaktlag!” Sä täpät ann att döri.

Mitt mot Rysspär Maria dar bodd Monte Nisse. Ann add int ä so litt minn å lär si sakär åll gångga, men ann va rasnd snäll å tykkt um tä älså fok.

Jänn dag ålld Ryssper Maria å skäkät mattor å då villd Niss vårå minn. Ann fikk lär si ur ä sulld go til, å nästa gångg o sulld skåkå mattor galät o a Niss att an sulld kumå båta jop on. Ann va litä motal, men kam ätt sluss. Då ä va färdåt klägät ann å let: ”Åjäjäjäjäändå,ur kund i då va so dum så i läret mi eta!”

Sara å kullo ännäs så va fyr år va åjt å djingg i skoJim. Kullo flukkät upp nå frå nidå bäkkam å stuppät ä ini munnän. Sara tog åv on ä å säjd att o fikk int djärå son!

”Vänd fö int ä då?” frägät kullo.

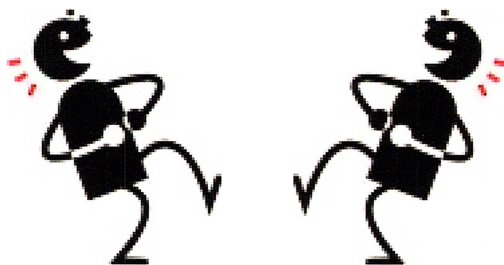
”Jamen åjåj åjåj! I a ju sagt a di fler gångg att du sant jätå släjkt så a ve nidå bäkkam!!”

”Men vänfö?!”

”Barfö att ä kan va dritut, å ibland fiär ä bakterier o.” Då såg kullo upå mosäj minn stur ogor å beundrät on fö att o va son kunnån.

”Men ur kann du vitå ållt släjkt?!”

Sara ittät upp jätt svar uti rappä; ”Jo, si du släjkt måst mann kunna, anas fänt man bi mona, ä ingor i MODERPROVET.” Kullo vårt tyst å funderät i fler minuter, å sä sken o upp å let; ”Jamen nu begriper i! Um int mann klarär eta provä, då få man full bi fadä?!”

Jänn logdaskvälld sulld Ållpär Ivar, Beda Aina å Ingvar båtå ällså Milå Märta i Bråmåbudum. Åll tre dämda tykket umm å sköj litä. Då dämm kam va Milå Märta ini fjosi, o säjda dämd att dämd sulld go in å ta åv si så sulld o kumå så fort o va färdån. Dämm skrottät å let att ä kund dämd full, umm o tykket so.

Då Milå Märta kam ini tjötji såt Ivar å Aina å Ingvar upå såffon å glisät. Dämm add gart släkså o säjd; gändji in å täj åv si klädi å såt dar å väntät, spritt naku-gär!

Jan Andersson båti Bängsarvä a berätta eta:

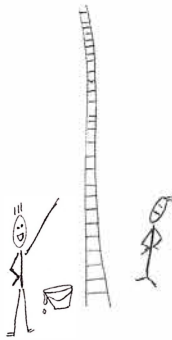
Eta jän va nån gångg i byrjan åv sextalä. I å Tjöla (Bock-Sten) å Sune (pöjtän Svante) addum veri i Mora minn Jan Thorell sãm stjäfför i jänn bil vir addum fändji lån åv Janas måster Ruth. Jan va någä år gamblär än våss å add nys fändji tjörkort.

Vir kamum ättbakär sent upå logdaskvälldn å då Jan svängät vistär ata Njuttbudi fingum vir sjå jänn rullstol mitt i väjm så vinglät att å fram utåminn jymnastiksalim.

Jan duvd svänggin upå parkerindji utåminn prästgardim å vir köjtätum yr biln fö tä sjå vänd ä va å färdä.

Uti rullstolim låg Fyhr Axel å älldå ramblät yr, å ättär stolim djikk Gut Andes å knim å skotå. Vir frägätum Andes ur ä va, ann tittätt upp upå våss å säjd: ”Eta jän gor ljtöfint ä. I å Fyhr amm dela upå två sjuttifämmor å vir kånnum ingäntingg!”

PS. Ä djikk bra fö bå Gut Andes å Fyr Axel isn gåndjän.

Evald & sixteen

Mäss Evald å Sixten Håkansson va i säjnä krafts dågä, add dämm je målerfirm ilag. Jätt tag va däm ållt nidi Uppsala upå jätt arbet.

Jänn mårgån då däm stod å planerät arbetä let Sixten a Evald: ”Um jänn åv våss fa upå stikån å tar vindstjivor så kan i ta eta så e nidmin grundim!”

Fritiof Brodín va ungg, fötä int säj småpöjk då an kam åjt upå säj fösst kulvidåggigg. Ättersãm an va uvan vi arbetä så djikk ä ju litä pysjåt. Jätt tag add någä gamblär kamratär kem föbi å fråga Fritiof ur mångg klipp an add ädji? ”Jodå, bar i a äddji färdåt eta å två til, så a i äddji tre!” Svärät Fritiof.

Kelindji Bond Gunnar, Margaretha, add fändji merikkfrämmand. Att ä va ukunnåt fok ä syntäs upå nå vis minn jätt tag. Kalln va långg å stur minn skägg släkkså jänn vikingg å kelindji ädd full sittåjt släkså fok djärå mjäst um int ä ädd ve fö jänn ljetstur vagäl i jättdör oga- i Merikon e ju ålltingg störr, å nån släjk fåjl vagäl ä a då inggän sitt upå isu säjdo åv jordkloträ, ä såg åjt släkså o ädd aft jänn syklåp upå skållam!

Margaretha add ställa upp si minn jänn fluffän frisyf å ögklakka sko å sä fo däm runt ållumstass å knäppåt kort å glisät å säjd ”AMAZING!” å ”O my God!” son släkså amerikanrär djärå. Jändästa så felät va att int dämm add sitt nån ölg, ä ädd ju ve alla tiders umm däm ädd fändji sjå jänn släjk jänn o. Så ä baråv upi Ölgbjerä utåni Leksand fö dar finns ä nästan jämt ölgär.

Trast fyry dämm add kemi änd upp upå Ölgbjerä byrd biln, jänn brandgol Cadett, å koka. Däm tanät å letät vatn ållumstass mäss dämnda ög klakkär vårt stäkkär å stäkkär, men nej, ingumstass fanns ä nå vatn. Syklåpän å Vikindjån byrdå knallåv nittär bjerä mäss Margaretha stod å rutät nidi motorim. O addint kemjug dra a andbrymsn, å rätt som ä va byrd bilskrapä å rull attyvyf nittär båkkam! Margaretha frästät å kast si ini å brymsa, menn ä va fö sent, Cadett n fljog som je kanonkåjl nidyvyf Ölgbjerä. Merikkfrämmandä låg nidi däjtä i böneställning å frägät sänn Gud umm däm kund få kumå livändäs yr eta då Cadett n kam duendränd min kelindji Bond Gunnar stjénänd ättär!

Ä tog ståpp ini skojim, då vant ä nå kvär åv nå ög klakkär älld nån fluffän frisyf. Nästa dag stod ä i tidnindjån att ä va jätt mysterium upå Ölgbjeri, flerär add sitt jänn skogstraktor så add fluji nittär båkkam, men dämm addint duvå finatt ann. Syklåpän å Vikindjån a ålldär kemi ättbakär jån nåmer.

